

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΩΝ.
Εν Πειραιεί τη 6η Φεβρουαρίου 2020.

**ΜΑΘΗΜΑ «ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ»: ΟΛΕΘΡΙΑ ΜΥΗΣΗ
ΣΕ ΑΩΡΟ ΕΡΩΤΙΣΜΟ.**

Ανακοινώσεις Μητροπολίτου Πειραιώς.

Ένα από τα πλέον κυρίαρχα γνωρίσματα της εποχής μας είναι χωρίς αμφιβολία ο άκρατος ηδονισμός, η σαρκολατρία, ο πανσεξουαλισμός. Η ταραγμένη εσχατολογική εποχή μας, εποχή μιάς άνευ προηγουμένου πνευματικής και ηθικής αποστασίας, ανήγαγε ως υπέρτατο αγαθό και πρώτιστο ζητούμενο το κυνήγι της ηδονής. Αυτό βεβαίως είναι τραγικό επακόλουθο και φυσική συνέπεια της υλιστικής θεωρήσεως του κόσμου των τελευταίων αιώνων, σύμφωνα με την οποία τα πάντα είναι ύλη και μόνον ύλη, δεν υπάρχει τίποτε πέραν του τάφου και επομένως το νόημα της παρούσης ζωής δεν μπορεί να είναι τίποτε άλλο από την απόλαυση των ηδονών του κόσμου. Ιδίως μετά την εμφάνιση του ιδεολογικού ρεύματος του άθεου «**Ευρωπαϊκού Διαφωτισμού**», (από τον 17ον αιώνα και εντεύθεν), η χριστιανική πίστη περιφρονήθηκε και συκοφαντήθηκε

ως ξεπερασμένα και σκοταδιστική. Την θέση της κατέλαβαν δύο νέα κυρίαρχα ιδεολογικά συστήματα γνήσια τέκνα του **«Ευρωπαϊκού Διαφωτισμού»**, ο Καπιταλιστικός και ο Μαρξιστικός Υλισμός.

Ο σύγχρονος άνθρωπος, βαθύτατα διαποτισμένος από τον υλιστικό τρόπο θεωρήσεως του κόσμου, εγκλωβισμένος στα όρια του χώρου και του χρόνου της παρούσης ζωής, απογυμνωμένος από κάθε πνευματική αξία και ανώτερο προορισμό, έφθασε στο σημείο να βιώνει μια ανούσια ενστικτώδη ζωή, ανάλογη με τα άλογα κτήνη, στα οποία κυριαρχούν τα ένστικτα, έτσι ώστε να βρίσκει πλήρη εφαρμογή ο λόγος του προφήτου: **«άνθρωπος εν τιμή ων ου συνήκε, παρασυνεβλήθη τοις κτήνεσι τοις ανοήτοις και ωμοιώθη αυτοίς»**, (Ψαλμ.48,13). Ο οίστρος της σεξουαλικότητας τον οδήγησε τελικά σε ακραίες καταστάσεις και επακόλουθα, σε κάθε είδους σεξουαλικές διαστροφές, σε απίστευτη σκληροκαρδία και εγωκεντρισμό, σε διαζύγια, σε εκμηδένιση της γνήσιας και αυθεντικής αγάπης, σε εκτρώσεις και οικογενειακά δράματα, σε ψυχικά τραύματα δυσθεράπευτα, τόσο στους γονείς, όσο και στα παιδιά, σε εγκλήματα και αυτοκτονίες και σε ένα πλήθος άλλων κοινωνικών προβλημάτων. Το δε ακόμη τραγικότερο είναι το γεγονός ότι ο σύγχρονος άνθρωπος αδυνατεί, ή δεν θέλει, να διακρίνει όλα τα παρά πάνω τραγικά επακόλουθα και να αλλάξει πορεία πλεύσεως. Αντίθετα μάλιστα, προσπαθεί με κάθε τρόπο να κατοχυρώσει τη δυνατότητα απολαύσεως της ηδονής χωρίς κανένα φραγμό, ηθικό ή νομικό, θεσπίζοντας νόμους, επινοώντας ατομικά δικαιώματα και χλευάζοντας κάθε αντίθετη φωνή, ή επιστημονική προειδοποίηση.

Αλλά δεν έμεινε μέχρις αυτού του σημείου. Μέσα στην παραζάλη του πνευματικού του σκοτισμού, προχώρησε σε ένα ακόμη βήμα, ακόμη πιο ολέθριο. Να επιχειρήσει να μυήσει στη σεξουαλικότητα την αγνή και άδολη παιδική ψυχή, θεσπίζοντας εκπαιδευτικά προγράμματα σεξουαλικής αγωγής, ήδη από την νηπιακή και παιδική ηλικία. Όπως πληροφορηθήκαμε από το διαδίκτυο, το Υπουργείο Παιδείας και το Ι.Ε.Π., (Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής), σχεδιάζουν στο προσεχές μέλλον να εισαγάγουν την σεξουαλική αγωγή στα σχολεία και επεξεργάζονται ήδη σχετικές προτάσεις. Στο ίδιο συμπέρασμα καταλήξαμε και από πρόσφατο δημοσίευμα στην εφημερίδα **«Φιλελεύθερος»** (3-1-2020), της κ. **Ευφροσύνης Παυλακούδη**, με θέμα: **«56 Χρόνια ενοχές»**. Η αρθρογράφος πήρε αφορμή από την εκδίκηση υπόθεσης αγωγής γονιού κατά εκπαιδευτικών, οι οποίοι δίδασκαν σε σχολείο της Κρήτης **«σεξουαλική αγωγή»**

στα ανήλικα παιδιά του, χωρίς την άδειά του, με αποτέλεσμα, σύμφωνα με το δημοσίευμα, να προκαλέσουν «ψυχικό τραύμα και κακοποίηση του παιδιού του, από τη γνωστική επαφή με την επιστημονική ονομασία των ανθρώπινων γεννητικών οργάνων».

Όπως αναφέρει στο άρθρο της: «Το συγκεκριμένο περιστατικό, αν και μεμονωμένο μέχρι στιγμής, θέτει επί τάπητος το ζήτημα της σεξουαλικής αγωγής στα σχολεία που από το 1964 ταλανίζει την ελληνική Πολιτεία. Τότε ο γενικός γραμματέας του Υπουργείου Παιδείας Ευάγγελος Παπανούτσος είχε μιλήσει για ένταξη του αντικειμένου στο σχολικό πρόγραμμα. Έκτοτε έχουν γίνει αρκετές προσπάθειες να διδαχθεί αυτόνομα σε Γυμνάσια, Λύκεια και Δημοτικά, χωρίς όμως κανένα ουσιαστικό αποτέλεσμα. Η χώρα μας αποτελεί μία από τις λίγες ευρωπαϊκές χώρες που δεν ακολουθεί συγκεκριμένη πολιτική στο θέμα της σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης στα σχολεία, μαζί με τη Βουλγαρία, τη Λιθουανία, την Ιταλία και την Κύπρο. Στην Κεντρική και τη Βόρεια Ευρώπη η κατάσταση είναι διαφορετική. Στη Γερμανία, για παράδειγμα, το μάθημα της σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης έγινε υποχρεωτικό στα σχολεία από το 1968. Στη Δανία, τη Φινλανδία και την Αυστρία από το 1970. Στην Ολλανδία μάλιστα η σεξουαλική αγωγή είναι υποχρεωτική και ξεκινά από τα 11. Στη Δανία από τα 12. Στη Φινλανδία με το 80% του πληθυσμού να είναι μέλη της Ευαγγελικής Λουθηρανικής Εκκλησίας, η σεξουαλική απελευθέρωση είναι πιο προχωρημένη, αφού τα παιδιά διδάσκονται σεξουαλική αγωγή από το νηπιαγωγείο. Στην Αυστρία, το μάθημα ξεκινά από το Δημοτικό. Στη Γαλλία πάλι είναι υποχρεωτικό στα σχολεία και ξεκινά από την ηλικία των 6....Το τραγικό στην υπόθεση είναι ότι ενόσω η Πολιτεία όλα αυτά τα χρόνια εθελουφλεί για το ζήτημα, 1 στα 4 κορίτσια (ηλικίας 14 έως 17 ετών) έχει κάνει έκτρωση σύμφωνα με έρευνα του Αρεταίειου Νοσοκομείου. Την ίδια στιγμή οι έφηβοι, έχοντας αφεθεί να παίρνουν πληροφορίες μόνο από το διαδίκτυο γύρω από το σεξ, αναπτύσσουν ομοφοβικές και μισογυνικές συμπεριφορές, όπως τονίζουν οι περισσότεροι φορείς που ασχολούνται με το θέμα. Αυτή η πραγματικότητα κάνει ακόμη πιο επιτακτική την εισαγωγή της σεξουαλικής αγωγής στα σχολεία».

Όπως αντιλαμβάνεται ο αναγνώστης, η αρθρογράφος εμφανίζεται θερμός συνήγορος της εισαγωγής στην εκπαίδευση, (και μάλιστα από τα νηπιαγωγεία), του μαθήματος της «σεξουαλικής αγωγής». Προβάλλει την αναγκαιότητα του μαθήματος, προκειμένου να προληφθούν, όπως

ισχυρίζεται, ανεπιθύμητες εκτρώσεις σε κορίτσια εφηβικής ηλικίας **«ομοφοβικές και μισογυνικές συμπεριφορές»** και άλλα προβλήματα στη σεξουαλική συμπεριφορά των παιδιών. Ωστόσο πιστεύουμε, ότι εξετάζει το θέμα οριζόντια και ισοπεδωτικά, πάνω σε λανθασμένη βάση, με απλουστεύσεις και γενικεύσεις, ενώ φαίνεται να αγνοεί σημαντικές πτυχές του, ηθικές, νομικές και επιστημονικές. Ρωτάμε την αρθρογράφο: Είναι παιδαγωγικώς ορθό, να φορτώνουμε τα αγνά και αθώα παιδάκια της νηπιακής και παιδικής ηλικίας, στα οποία δεν έχει ακόμη **«ξυπνήσει»** το γενετήσιο ένστικτο και η έλξη προς το άλλο φύλο, με γνώσεις που σε αυτήν την ηλικία δεν τις χρειάζονται; Είναι παιδαγωγικώς ορθό, να τα εισαγάγουμε σε μια διαδικασία μύησης, κάνοντας αναφορές στην ανατομία των γεννητικών οργάνων ανδρός και γυναικός, στο βιολογικό και κοινωνικό φύλο, στην αναπαραγωγή και στις ερωτικές σχέσεις, προκειμένου να **«απαντήσουμε»** σ' αυτά σε **«ερωτήματα»**, που ούτε καν έχουν ποτέ σκεφθεί; Αναλογίσθηκε ποτέ η αρθρογράφος το ενδεχόμενο μια τέτοιου είδους **«διαφώτιση»** να ενθαρρύνει την περιέργεια των μικρών παιδιών και να τα οδηγήσει σε **«πειραματισμούς»**, γεγονός που θα φέρει αντίθετα αποτελέσματα;

Αλλά και στα παιδιά της εφηβικής ηλικίας, στα οποία αρχίζει πλέον να **«ξυπνάει»** το γενετήσιο ένστικτο και η έλξη προς το άλλο φύλο, η σεξουαλική διαπαιδαγώγηση στο σχολείο εγκυμονεί πολλούς κινδύνους. Κανείς δεν μπορεί να μας εγγυηθεί, ότι το μάθημα δεν θα εξελιχθεί σε πληροφόρηση για τρόπους και πρακτικές που προσφέρουν σεξουαλική ικανοποίηση. Ότι δεν θα συνοδεύεται από εποπτικό υλικό, που θα ερεθίζει την περιέργεια και θα εξωθεί σε σεξουαλικές **«δοκιμές»**, ότι δεν θα περιλαμβάνει ενημέρωση για ομοφυλοφιλικές σχέσεις, ή για αποκλίσεις σε παρά φύσιν σεξουαλικές σχέσεις. Όλα αυτά δεν είναι προϊόν **«επιστημονικής φαντασίας»**, διότι ήδη έχουν παρατηρηθεί σε άλλες **«προοδευμένες»** χώρες της Ευρώπης.

Πέραν αυτών η αρθρογράφος φαίνεται να αγνοεί, ότι σύμφωνα με τον νόμο οι μοναδικοί υπεύθυνοι για το είδος της διαπαιδαγώγησης του παιδιού τους και βεβαίως και της σεξουαλικής, είναι οι γονείς. Όπως ορίζει η **Διεθνής Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού**: **«Οι γονείς έχουν, κατά προτεραιότητα, το δικαίωμα να επιλέγουν το είδος της παιδείας που θα δοθεί στα παιδιά τους»** (άρθρο 26, παρ. 3). Και εμείς προσωπικά πιστεύουμε, ότι οι αρμοδιότεροι για να βοηθήσουν τους νέους της ηλικίας αυτής είναι κατ' αρχήν οι γονείς. Η προσέγγιση ενός τόσο

λεπτού και ακανθώδους θέματος οφείλει να γίνεται όχι στα πλαίσια ενός σχολικού μαθήματος, ισοπεδωτικά και οριζόντια, αλλά να είναι εξατομικευμένη, ανάλογα με την ιδιοσυγκρασία και το βαθμό ωριμότητας του εφήβου. Οι γονείς λοιπόν καλούνται, να προσεγγίσουν το εξαιρετικά ευαίσθητο αυτό θέμα κατόπιν προσευχής, με τον κατάλληλο τρόπο και στον κατάλληλο χρόνο και αφού προηγουμένως συμβουλευτούν τον «πνευματικό» τους. Καλούνται να θέσουν το θέμα κατ' αρχήν πάνω σε πνευματική βάση, πάνω δηλαδή στη διδασκαλία της Εκκλησίας μας. Οφείλουν να επισημάνουν ότι ο άνθρωπος είναι η κορωνίδα της δημιουργίας και διακρίνεται από το υπόλοιπο ζωϊκό βασίλειο από το γεγονός, ότι ο Θεός τον έπλασε κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση ιδική Του. Τον επροίκισε με δύο υπέρτατα δώρα, που συνιστούν το κατ' εικόνα, το νοερό και το αυτεξούσιο, τα οποία τον καθιστούν ικανό να υπερβεί την βιολογική του φύση, να κυριαρχεί στα κατώτερα ένστικτα και πάθη του, όπως το γενετήσιο και να φθάσει στο καθ' ομοίωσιν, δηλαδή στη θέωση. Ότι σύμφωνα με την διδασκαλία της Εκκλησίας μας οι προγαμιαίες σχέσεις αποτελούν σοβαρότατο σαρκικό αμάρτημα, που αφαιρεί την Χάρη του Θεού και τραυματίζει καίρια την ψυχή του εφήβου, ενώ παράλληλα καλούνται να τονίσουν την αξία της εγκράτειας και της αγνότητας μέχρι την ώρα του γάμου, ως άριστη προϋπόθεση για μια ευλογημένη από τον Θεό μετέπειτα συζυγική και οικογενειακή ζωή. Καλούνται επίσης να θέσουν το θέμα και από ιατρικής, αλλά και από κοινωνικής πλευράς. Να επιστήσουν στα παιδιά τους την προσοχή γύρω από τους κινδύνους μεταδόσεως αφροδισίων νοσημάτων, που εγκυμονούνται κατά τις σεξουαλικές σχέσεις, όπως επίσης και γύρω από τους κινδύνους για μια ανεπιθύμητη εγκυμοσύνη, η οποία μπορεί να οδηγήσει σε άλλο, μεγαλύτερο αμάρτημα, την έκτρωση, με όλα τα κοινωνικά παρεπόμενά της.

Κάνει λόγο επίσης η αρθρογράφος για την σεξουαλική διαπαιδαγώγηση στις χώρες της Κεντρικής και Βόρειας Ευρώπης, εδώ και αρκετές δεκαετίες, ενώ δυστυχώς εμείς οι έλληνες μείναμε πίσω. Την ρωτάμε: Στις χώρες που έχει καθιερωθεί το μάθημα της «**σεξουαλικής αγωγής**» έχουν διορθωθεί τα πράγματα; Έχουν εξαλειφθεί τα αφροδίσια, σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα και οι περιπτώσεις νεαρών κοριτσιών εφηβικής ηλικίας, που μένουν έγκυες και στη συνέχεια κάνουν έκτρωση; Κάθε άλλο. Οι υπάρχουσες στατιστικές επιβεβαιώνουν το αντίθετο. Έχει άραγε πληροφορηθεί από την υπάρχουσα ειδησεογραφία, ότι

στις χώρες αυτές παρατηρούνται κρούσματα βιασμού παιδιών μεταξύ τους, ακόμα και σε νηπιαγωγεία; Ότι τα σεξουαλικά **«ενημερωμένα»** παιδιά, πολλές φορές για μια ασήμαντη αφορμή, αρπάζουν τα όπλα και σκοτώνουν αθώους δασκάλους και συμμαθητές τους; Έχει διαβάσει ποτέ γύρω από την φρικώδη σύγχυση που δημιουργεί στις παιδικές ψυχές η αμφιβολία για την **«ταυτότητα φύλου»**, ώστε να αγωνιούν, ποιο είναι το **«πραγματικό φύλο»** τους και να αναζητούν την **«αλλαγή»** του; Εμείς οι μεγαλύτεροι που δεν διδαχτήκαμε μαθήματα **«σεξουαλικής αγωγής»** σε τι υστερούμε; Η κοινωνία η δική μας, η άγευστη **«σεξουαλικής αγωγής»** πόσο πιο **«καθυστερημένη»** είναι από τις **«προοδευτικές»** δυτικές κοινωνίες, όπου η ηθική κατάπτωση είναι άνευ προηγουμένου; Η πραγματικότητα είναι, ότι η δική μας νεολαία, η οποία γαλουχήθηκε, έστω και ελλιπώς με την ελληνορθόδοξη παιδεία, παρά τα προβλήματα και τις ξένες επιδράσεις, είναι ασύγκριτα ανώτερη από τη νεολαία των χωρών αυτών.

Κλείνοντας, θα θέλαμε να εκφράσουμε για μια ακόμη φορά την αγωνία μας για το κατόντημα της παιδείας στην πατρίδα μας. Η σύγχρονη ελληνική παιδεία δυστυχώς έχει εκτροχιαστεί από τον πραγματικό της στόχο και προορισμό, τη ηθική δηλαδή και πνευματική διάπλαση του παιδιού, σύμφωνα με τις αρχές και αξίες της ελληνορθο-δόξου Παραδόσεώς μας και έχει εκφυλιστεί σε παιδεία, που υπηρετεί τον **«κοινωνικό ευδαιμονισμό»**. Τα σχολεία δυστυχώς έχουν μεταβληθεί σε **«σχολές»** που βγάζουν χρηστικούς, δηλαδή χρήσιμους πολίτες, καλούς επαγγελματίες και όχι ολοκληρωμένες προσωπικότητες! Κατ' επέκταση και το δήθεν προοδευτικό, μάθημα της **«σεξουαλικής αγωγής»** είναι αντεταγμένο σε αυτή την **«χρηστική»** προοπτική! Στο πώς να διαπλάθει νέους με **«κοινωνικά προσαρμόσιμο σεξουαλισμό»**, όπως απαιτεί το σύγχρονο σύστημα **«αξιών»** και ο ατομικός ευδαιμονιστικός και ηδονιστικός τρόπος ζωής! Η καθιέρωση επομένως ενός τέτοιου μαθήματος όχι μόνο δεν έχει να προσφέρει τίποτε το θετικό στην αγωγή των παιδιών μας, αλλά αντίθετα θα προσθέσει νέα ψυχικά τραύματα στις αθώες παιδικές ψυχές. Θα αποτελέσει αναγκαστική μύηση σε έναν άωρο ερωτισμό, καταστροφικό για τα ίδια και ολέθριο για την κοινωνία του μέλλοντος!

Εκ του Γραφείου επί των Αιρέσεων και των Παραθρησκειών.

Πηγή : <https://impantokratoros.gr>